

**Bojana
Humar,**
odgovorna urednica

Lekcije direktorja šole, ki sodeluje s 400 podjetji in obrtniki

Ko je govor o sodelovanju izobraževalnega sistema z gospodarstvom, se navadno misli predvsem na visokošolske študijske programe. Kar je škoda, ker je ogromno priložnosti že vsaj v srednjih šolah, vzajemne koristi takšnega povezovanja na obeh straneh pa so velike in rešujejo marsikatero zagato.

Poglejmo na primeru Šolskega centra Škofja Loka, kjer so spletni široko mrežo partnerstev s podjetji. Najprej nekaj števil: 45 podjetij sodeluje v njihovem konzorciju za spodbujanje kakovosti tehniškega sodelovanja, tisoč njihovih dijakov in študentov se vsako leto udeleži praktičnega usposabljanja z delom, 200 vajencev, največ v Sloveniji, imajo vsako leto za pet poklicev, za katere izobražujejo, 400 podjetij in obrtnikov redno sodeluje z njimi. Med njimi so vsa velika podjetja v mestu in okolici, LTH Castings, Polycorn, Domel, Poclairn Hydraulics, Lotrič Meroslovje, Brinox, Alples, M-Sora, Knauf Insulation. Škofjeloški šolski center je tudi center odličnosti za avstrijski podjetji Felder in Emco ter za japonski SMC.

Za kaj vse je takšno povezovanje koristno?

Prvič, podjetja pridejo do strokovnega znanja, ki bi ga sama težje pridobila, tako prek šolskega medpodjetniškega izobraževalnega centra kot v sodelovanju z dijaki. Medtem ko je to morda manj aktualno za velika podjetja, je dobrodošlo za manjša in obrtnike, ki za izobraževanje in razvoj ponavadi nimajo velikih vsot. Dijaki so, na primer, sodelovali pri oblikovanju avtomatizirane linije za izdelavo izdelkov, dali so več koristnih predlogov in po oceni podjetja s tem prihranili približno 30 tisoč evrov na leto, se je pohvalil direktor šole Martin Pivk.

Drugič, dijaki in študenti v podjetjih pridobivajo znanja, ki jih v šoli ne morejo. Pivk priznava, da šolstvo v zadnjih letih ne dohaja zelo hitrega razvoja tehnike in tehnologije. Izkoristijo 20 odstotkov odprtega kurikula za prilagoditve potrebam delo-

dajalcev. Neposredno sodelujejo pri konkretnih nalogah v podjetjih, dijaki, denimo, delajo raziskovalno nalogo o istem problemu kot zaposleni v podjetju.

Tretjič, presega se za slovenski šolski sistem še vedno večinoma faktografsko usvajanje učne snovi, ki duši ustvarjalnost mladih in ne spodbuja k multidisciplinarnemu reševanju nalog. V Šolskem centru Škofja Loka usposabljanje dijakov z delom v podjetjih in obrtnih dejavnostih začnejo že v prvem letniku šolanja, s poudarkom na raziskovalnih in seminarskih nalogah, povezanih s praktičnimi primeri.

Četrtrič, podjetja že zelo zgodaj spoznajo potencial med mladimi v svoji dejavnosti in si z rednim sodelovanjem z njimi ustvarjajo svoje prihodnje kadre, kar je še posebej pomembno v deficitarnih poklicih. Večletna suša na trgu dela bi morala podjetjem pustiti sporočilo, da je za ustrezne profile potrebno dolgoročno načrtovanje.

Petič, mladi si, še preden vstopijo na trg dela, lahko že najdejo službe za poklice, za katere so se šolali in usposabljali. V času kroničnega pomanjkanja kadrov se to morda ne zdi toliko pomembno, v obdobjih večje brezposelnosti pa je iskanje prve zaposlitve težko in stresno. Pivk se pohvali, da imajo skoraj vsi njihovi dijaki delodajalca že v prvem letniku šolanja.

In, ne nazadnje, dijaki in študenti v času naraščajoče individualizacije začnejo že zelo zgodaj delati v timu in poleg strokovnega znanja razvijajo še vse tiste veščine, ki so prav tako pomembne, da neki projekt v podjetju uspe: strpnost, zmožnost argumentiranja in reševanja problemov, izmenjava mnenj, potrpežljivost, vztrajnost, soočanje s konfliktnimi situacijami. Ko jim na koncu uspe, se okrepi njihova samozavest in zavedanje, da znajo in zmorejo. Samo takšni mladi so lahko nekoč dobri delavci s svežimi idejami, talenti, ki lahko podjetjem in s tem celotni družbi prinesejo razvoj in napredek. Zdaj smo še daleč od tam. Zdaj so šolski centri, kakršen je v Škofji Loki, bolj izjema kot pravilo.

K
I
N
D
O
V
U